

firkantet lov, der ikke giver amterne dispensationsmulighed.

Mindretallet er dog glad for ministerens bemærkninger til ændringsforslag nr. 3: »Ændringsforslaget ændrer ikke ved, at sikring af en mindstevandføring i vandløbet kan ske enten ved at afgive frivand forbi dambruget eller ved at føre spildevand tilbage.«

Når lovforslaget vedtages, bliver det vedtaget af folketingsmedlemmer, som for en stor dels vedkommende aldrig har set et dambrug.

Lovforslaget går med de af ministeren stillede ændringsforslag ud på, at man ved samtlige dambrug skal op på en vandføring på mindst halvdelen af medianminimumsvandføringen i vandløbet, hvilket dog er en klar forbedring i forhold til kravet i det oprindelige lovforslag. Men det vil efter flere dambrugsejeres mening stadig være en katastrofe i sommerperioder for visse dambrug, når amtskommunerne ikke har dispensationsmulighed.

Derfor stiller mindretallet ændringsforslag om, at der i vandløbet i sommermånederne skal opretholdes en vandføring på mindst 30 pct. af medianminimumsvandføringen. Kan der blive flertal for dette ændringsforslag, vil mindretallet stemme for lovforslaget i sin helhed. Hvis der derimod mod forventning ikke skulle kunne samles flertal for mindretallets ændringsforslag, må mindretallet vurdere, hvad mindretallets stilling vil være ved 3. behandling, fordi mindretallet mener, det vil ramme et erhverv unødigt hårdt, et erhverv, som i forvejen igennem flere år er blevet skudt i sænk.

Først sagde man, at dambrugerne forurene de vore vandløb, og at der skulle bruges bedre foder. Det gik man så i gang med at rette op på fra både foderfabrikanternes og dambrugernes side, således at foderet nu bliver udnyttet tæt ved 100 pct. Så fik dambrugerne et pålæg om at oprette rensningsanlæg. Det har man nu investeret flere hundrede millioner kroner i, endda så effektivt, at vandet visse steder er renere, når det løber ud af dambruget, end når det kommer ind. Når så dambrugsejerne har gjort alt det, »herren har befalet dem«, kvæler man dem ved simpelt hen at tage vandet fra dem, altså lukke for hanen. Man må jo ikke glemme, at døde åstrækninger også findes andre steder end ved dambrug. Man må heller ikke glemme, at det i denne tid med 300.000 arbejdsløse

i Danmark og en kæmpe udlandsgæld ikke er at foragte at have et effektivt erhverv, der beskæftiger ca. 3.000 mennesker og har en samlet årlig produktion på 1,2 mia. kr., hvorfra Danmark har en eksportindtægt på ca. 800 mio. kr. om året.

Selvfølgelig berettiger det ikke et erhverv til at »være herre over vore vandløb«, men de tiltag og forbedringer, der er foretaget i de senere år med erhvervets accept af de medfølgende udgifter, bør tages i betragtning.

Vedtages lovforslaget med det af ministeren under nr. 1 og det af mindretallet stillede ændringsforslag, som bakkes op af dambrugerne, så har erhvervet vist sin gode vilje. Herefter er der noget konstruktivt at arbejde med frem til de ændringer og nye tilladelser, der skal gives senest år 2005.

Udvalget ønsker lovforslaget tilbage til fornyet behandling i udvalget efter 2. behandling.

### Ændringsforslag

Af miljø- og energiministeren, tiltrådt af udvalget:

#### Til § 1

1) I den foreslåede § 37 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Foranstaltninger efter stk. 1 kan ikke gennemføres, hvis der derved tilsidesættes væsentlige kulturhistoriske interesser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

#### Til § 2

Af et mindretal (FP):

2) Det foreslåede § 22, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Ved tilladelser til indvinding af overfladevand til dambrug skal der altid opretholdes en vandføring på mindst halvdelen af medianminimumsvandføringen i vandløbet, dog således at vandføringen i månederne juni, juli og august mindst skal udgøre 30 pct. af medianminimumsvandføringen i vandløbet.«

Af miljø- og energiministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse FP):